

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

min eneste betænkelighed. De mindre sygehuse og deres elever må ikke stilles ringere.

Jeg tror ikke, man skal se spøgelse med eksamensvæsenet i Danmark. Man kan jo bare se annoncerne. Når almindelige sygehuse søger elever, skriver de ikke noget om mellemskoleeksamen og realeksamen og studentereksamen, så skriver de: unge piger, der har været på sygeplejeskole, foretrækkes — og det er rigtigt. Enhver intelligent ung pige, der får det halve år på en højskole, kan gå ind til sygeplejergerningen og blive teoretisk undervist i de år, der kommer.

Der er en hel side i lovforslaget, en lang § 4, der handler om, hvordan og hvornår man kan fratage en sygeplejerske retten til at udøve sygeplejergerning, og hvordan hun til gengæld har ret til at vægre sig, hvis hun føler sig forurettet. I udvalget vil jeg gerne komme tilbage til stk. 7, idet jeg ikke helt forstår, hvorfor en midlertidig fratagelse af retten til at udøve sygeplejevirkning behøver at blive offentlig bekendtgjort. Kunne man ikke nøjes med de mindelige straffebestemmelser for en overtrædelse? En gang hængt ud kan vedkommende være ødelagt, hendes fremtid som sygeplejerske umuliggjort. Den endelige fortabelse, ja, den må man for min skyld gerne offentliggøre.

Jeg ved ikke, om det i længden er tilfredsstillende, at uddannelsesnævnet kun skal være rådgivende. Der er ingen tvivl om, at nævnet vil kunne give nye impulser og blive af værdi i en tid, da der sker så meget, som i høj grad berører sygeplejerskerne.

Endelig er der grund til for en gangs skyld at anerkende mændenes ligeberettigelse. I den sociale forsorgs mange institutioner skulle der være god brug for mandlige sygeplejere. Jeg husker godt den kamp, der stod for 20 år siden, da rigsdagen hævdede sygeplejerskernes anseelse og forbedrede deres kår gennem den autorisation, de fik. Dengang var det klart, at de følte det som et kald, men det kunne de ikke leve af. De brave sygeplejersker på landet var tynget af kampen for det daglige brød og udsigten til en fattig alderdom med mindre end 1 000 kr. i årlig pension, men den tid er heldigvis forbi. Sygeplejer-

skerne er — også takket være deres udmærkede stærke organisation — nu en velanset, vellønnet stand, der udfører et påskønnesværdigt arbejde; deres anseelse og deres løn er steget i takt med hinanden.

Jeg tror, lovforslaget deler ligeligt mellem ret og pligt. Vi kan i det store og hele anbefale det, selvom mit parti gerne vil se nærmere på det i et udvalg.

Petra Petersen: Vi finder det udmærket, at lægge faste rammer for sygeplejerskernes ret til at kalde sig sygeplejersker, og at man giver mænd ret til sygeplejeuddannelse med autorisation som sygeplejersker — jeg ved godt, at udtrykket er lidt underligt, det dækker jo ikke rigtigt.

Opretholdelsen af kravet til sygeplejersken om — som det findes i loven af 1933 — at hun ikke må have legemlige mangler, der kan forhindre hende i at give patienterne den rette pleje, mangler, som kan være farlige for patienterne, og kravet om, at hun ikke må lide af en sygdom, der kan være årsag til, at hun ikke på forsvarlig måde kan passe sit arbejde, er jo nødvendig, og det er rimeligt, at disse bestemmelser også er medtaget i det foreliggende lovforslag. Det er rigtigt, at befolkningen har ret til at stille store krav til sygeplejersken, både til hendes uddannelse og til hendes duelighed, men jeg vil dog ikke undlade at sige, at jeg ikke deler de bekymringer, det ærede medlem fru Ellen Poulsen nærede med hensyn til eksamenskravene, for det er rigtigt, som også andre ærede ordførere har været inde på, at sådanne krav stilles jo allerede i dag af hospitalerne, som blandt de unge piger, der søger ind, vælger dem, som det pågældende hospital nu finder bedst egnede, hvadenten de kommer fra en højskole, stiller med eksaminer eller på anden måde er kvalificeret fremfor andre.

Den bestemmelse i det fremsatte lovforslag, som giver sygeplejersken ret til eventuelt sammen med en tillidsmand at gøre sig gældende overfor sundhedsstyrelsen eller domstolene, hvis hun bliver uberettiget afskediget eller frataget sin autorisation, yder hende nogen beskyttelse, men der er — som det også er blevet sagt her — visse ting i straffebestemmelserne, som vi sikkert må se nærmere på; bl. a.